

Nr 94.

Av herr **Grapenson m. fl.**, *angående ändrad fridlysningstid för ripa inom Karesuando socken.*

I Kungl. Maj:ts nådiga stadga om jakt och fridlysning av vissa djurslag av den 25 november 1927 (nr 439 i Sv. Förf. s.) föreskrives bland annat i § 1 mom. 1, att järpe, tjäder, orre och ripa skola vara fridlysta inom vissa områden i våra nordligaste län från och med den 1 mars till och med den 31 augusti.

I Sveriges nordligaste kommun Karesuando (areal cirka 60 kvadratmil) är ripfångsten en av ortens få och mest betydande möjligheter att bereda tillgång till kontanta medel för den fattiga befolkningen, enär riporna alltid hava god åtgång i marknaden.

Förenämnda lagbestämmelse har emellertid visat sig olämplig för denna trakt, vars existens i väsentlig grad vilar på vinterns ripfångst.

Sommaren inträder senare i denna nordliga bygd än i någon annan del av landet. Därav följer, att ripkullarna vid jakttidens inträde den 1 september icke ännu nått önskelig mognad. Den fångade ripan kan icke heller vid denna tid av året infrysas till förvaring och försäljning. Härav följer, att ortens befolkning icke kan vid denna tid av året ekonomiskt tillgodogöra sig detta jaktutbyte, hindrad till jakt som man därjämte ännu är genom den pågående foderinsamlingen för kreaturen. Däremot föreligger all fara för att de unga riporna redan vid jakttidens början kunna bliva utsatta för förödelse genom resande nöjesjägare, för vilkas existens ripfångsten saknar all betydelse, men vilka bereda stort förfång för dessa, som längre fram under året kanske helt och hållet hava att leva på sin ripfångst. En framflyttning av fridlysningstiden på hösten synes följaktligen vara synnerligen väl motiverad.

Vidare bör märkas, att de orsaker, som motiverat fridlysningens inträdande den 1 mars, icke gälla Karesuando i samma omfattning som sydligare belägna trakter. Vid mars månads inträde är vintern obruten i Karesuando. På dessa grunder föreligger ingen nämnvärd risk att låta fridlysningen däruppe inträda senare än på annat håll.

Märkas bör också, att jakten där uppe i Sveriges nordligaste utkant icke kan bedrivas i någon större omfattning under tiden november—februari, då kyla, snö och vintermörker lägga stora hinder i vägen för längre jaktfärder.

Ripstammen i nu angivna trakter är slutligen i stort sett gemensam för Sverige och Finland, enär ripflockarna vistas än i det ena, än i det andra

riket. Enligt finsk lag inträder fridlysningstiden för ripa den 22 mars. Den svenska lagen kommer därigenom att obehörigt gynna finnarna i deras ripfångst.

Söker man från nu angivna utgångspunkter sätta sig in i Karesuandobefolkningens ställning, måste man, synes det oss, medgiva, att vår svenska lag på denna punkt bör ändras.

Med stöd av det anförda få undertecknade därför vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i gällande jaktstadga av den 25 november 1927, att fridlysningstiden för ripa inom Karesuando socken av Norrbottens län måtte fastställas till tiden från och med den 22 mars till och med den 21 september.

Stockholm den 19 januari 1929.

Jöran Grapenson.

N. E. Nilsson.

H. Lundström.

Reinhold Selberg.

Ernst Hage.